

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2018. június

A MEÖT közelgő eseményei:

- Június 11. héfő 16.00: A Vallásközi Dialógus Bizottság meghívására a Magyarországi Bahá'í Közösség látogatást tesz a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa székházában
- Június 14-17.: „Ismerj meg, ismerkedj!” Női Bizottság Konferenciája (Mályi)
- Június 25-29: Ökumenikus Lelkészi és Munkatársi Konferencia (Révfülpö)

A rózsakertben

A rózsakertben
gyermeksereg játszik,
hancúrozik
a fűben és cicázik.
Rázza, veri
a karcsú rózsafákat,
száll száz szírom:
kitépott lepkeszárnyak...

A sok gyerek
a sok szíromra gázol,
egy ágat is
letör egy rózsafáról.
Bimbót nyitott,
már illatát lehelte,
fonnyadva lel
ma rá a naplemente.

Nem lesz soha
belőle büszke rózsza.
Kis szöszke lány
egy tüskét tép le róla:
„Nincs még ilyen,
emlékbe elviszem ezt.”
Fut is tovább,
beszéde szinte dermeszt.

Nincs még ilyen?
Ne tudd meg, szöszke lányka,
hány tüske van
az út finom porában!
Ne tudd, ne sejtse,
milyen a dolgok íze,
s hány tüske jut
a lábba meg a szívbe!

Ha elhagyod
korod – e rózsakertet –,
ki menti meg
tüskétől árva lelked?
Büntől ki véd,
hogy durva láb nem érjen,
ha szirmaid
ott szállnak már a szélben?!

Gyermeksereg
a rózsakertben játszik,
hancúrozik
a fűben és cicázik.
Tüskéhez ér
s kicsöppen néha vérük.
...
Imádkozom
lehajtott fejjel értük...

Hírlevelünkbe a június havi áhítatokat

Gyurkó József

nyugalmazott metodista lelkész

írta

Prófétálj a léleknek, emberfia...

„Meggérdezte tőlem: **Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok?** Én így feleltem: Ó, Uram, Uram, te tudod!... **Prófétálj e csontokról! Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az ÚR igéjét! Így szól az én Uram, az ÚR ezekhez a csontokhoz: Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni. Akkor ezt mondta nekem: **Prófétálj a léleknek, profétálj, emberfia,** és mondd a léleknek: Így szól az én Uram, az ÚR: ... Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt. **Akkor ezt mondta nekem: Emberfia!** Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: **Elszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van. Azért profétálj, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: ... Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR, meg is teszem, amit megmondtam — így szól az ÚR.**” (Ez 37,3-14.)**

Kedves Testvérek! Ezékiel lelki szemeivel egy völgyet lát, ami tele van szétszórt csontokkal. Mintha egy nagy temetőben járna, ahol elfelejtették behantolni a holttesteket. A testek már régen elporladtak, a csontok is szétszórva, ki tudja mióta ott száradnak. **Többször hangsúlyozza, hogy elszáradtak, megszáradtak a csontok. Ez a halál birodalma.** Innen senki nem fog visszatérni. Ez maga az enyészet, a megváltozhatatlan jelen, a végleges pusztulás „a nincs tovább”!

És akkor Isten egy különös parancsot mond a profétának. „**Prófétálj e csontokról! Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.**” **Micsoda beszéd ez?** Az ember nem hisz a fülének. Talán először a proféta sem hitt a fülének. Mit akar az Úr? Hogy ő ezekhez az évtizedek óta kiszáradt **élettelen csontokhoz,** beszéljen? Nekik kell **prédikálnia?** Őrájuk nézve ígéri az Úr, hogy lelket ad beléjük, talpra fognak állni és **megelevenednek?** **Ki érti ezt? És ki hiszi ezt?**

Az engedelmes proféta azonban megszokta, hogy azt teszi, amit az Úr mond. Érti, nem érti, hiszi, nem hiszi, az Úr tudja, mit beszél, és mit cselekszik. „**Éppen ezért én tehát profétáltam úgy, ahogy az Úr megparancsolta ...**” **Fantasztikus!** Az történik, és pontosan úgy történik, ahogyan az Isten megmondta. **Hát az Isten mindenre képes?** Valóban a csontok egymáshoz illeszkednek, és csontvázak alakulnak ki, azután hús nő rajtuk, bőr borítja be őket, de egyelőre még, mint holttestek fekszenek ott a földön.

És akkor újra szólt az Úr: „**Prófétálj a léleknek, profétálj, emberfia, és mondd a léleknek: Így szól az én Uram, az ÚR: A négy égtáj felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekbe a megöltekbe, hogy életre keljenek!**” **És mi történik akkor?** Szél kerekedik és megmozdul az egyik holttest is, a másik is. Feltérdelnek, talpra áll-

nak, és Ezékiel lelki szemei előtt ott áll egy hatalmas sereg, élő emberekből. Ugyanez történik *ApCsel 2,8*-ban: lesztek tanúim...

Nem érti. Isten megmagyarázza: Izráel népét élve temették el Babilonban, amikor oda fogságba hurcolták. Elképzelhetetlen mindenki számára, hogy onnan valaha is hazakerüljenek. Az pedig végképp elképzelhetetlen, hogy újjáépítsék az országot, és újra felépítsék a templomot. **Az embereknek elképzelhetetlen.** Istennek azonban pontosan ez a terve, és ezt a lehetetlenséget kell Ezékielnek hirdetnie a nép között.

Aztán lesznek, akik hisznek, lesznek, akik nem. Ez minden igehirdetés után így van. Akik hisznek, azok egészen másként fogják élni az életüket, mert várják Isten ígéretének a beteljesedését. Akik nem hisznek, azok meg sajnálják tovább is magukat és mondogatják ezt a szöveget, mint akkor ott a fogságban élő nép: elszáradtak a csontjaink, elveszett a reménységünk, kivágattunk. Isten azonban ettől függetlenül elkészítette a maga tervét: *„Embernek fia mondjad nekik. Akkor megtudjátok, hogy én, az Úr, meg is teszem, amit mondtam.”*

Ez ennek a különös látomásnak a nagy üzenete, hogy vegyék már végre komolyan, hogy **Istennek nincs lehetetlen, hogy Isten mindenható.** Az az Isten, aki az ő szövetséges **Uruk**, mindennek ura. **Ura** a természetnek. **Ura** a történelemnek. **Ura** a nagyhatalmaknak. **Ura** minden nagy hatalmú embernek, mert Ő adott hatalmat nekik egy ideig meghatározott célokra, és akkor veszi vissza tőlük, amikor akarja. U ra az időjárásnak. Ur a testnek és léleknek, életnek és halálnak, élőknek és holtaknak.

Vegyék már végre komolyan: **Isten mindenható.** Az Ő hatalma nem a képzelőerők határáig terjed, hanem azon messze túl, mert neki minden lehetséges, az is, ami az embereknél lehetetlen. Ez a mindenható Isten érthetetlen, ki mondhatatlan szeretettel veszi körül az Ő népet. **Akkor is,** ha ez a nép megint elhagyta Őt és hűtlenné lett hozzá. Érthetetlen és végtelen kegyelemmel vár arra, hogy visszafordítsa a nép a szívét Őhöz. **Sőt, maga Isten fordítja vissza saját** magához népének a szívét, és biztosítja arról, hogy új kezdést készített neki, mert jövőt készített az Ő népének. **Ezért akár a halálból is újra életre tudja kelteni.** A megsemmisülés után is újjá tudja teremteni. Mert ez a mindenható Isten a teremtő Isten. Akárki akármit mond, Ő teremtette a mennyet és a földet, és mindent, ami azokban van. *Mégpedig a semmiből teremtette, az Ő szavával teremtette.* Azzal az isteni **Igével**, amit itt Ezékiel szájába adott, s amely **Igére** megmozdultak a csontok és talpra szökkentek a halottak. **Ilyen hatalma van az Isten beszédének.** Ilyen életet támasztó, **ellenállhatatlan ereje van az Isten**

Szentlelkének. Éppen ezért vegye már komolyan az Ő népe, hogy nincs olyan nyomorúság, amiből Isten ne tudna szabadítást adni, nincs olyan probléma, amire ne lenne kész nála a megoldás. Hogyan végzi el ezt az isteni munkát? **Igéjével és Lelkével.**

Ki tudja megszervezni azt, hogy ez megvalósuljon? **Isten, az Ő Igéje és Szentlelke által a lelki halotakból élőket teremtett.** Hittel elkezd prófétálni a próféta, felhangzik az Ige, és megmozdulnak a csontok. Aztán a négy égtáj felől fújni kezd a Lélek szele, és talpra szöknek a halottak. Ugyanez a hatalmas Isten ugyanolyan hatalmasan cselekedett pünkösdkor, ugyanolyan egyszerű emberi eszközei által, mint ahogyan azt Ezékiel látomásában olvastuk. Kiáradt az isteni élet, talpra szöktek a holtak, hívőké lettek a hitetlenek, új természetet kaptak azok, akik Jézus Krisztusban hittek. **Ez a pünkösöd csodája.** És ez így történik azóta is.

Sokan vagyunk, akik ezt pontosan így, a személyes életünkben is átélhettük. **Így támasztott engem is lelki halotból életre Jézus** Krisztus 18 éves koromban, amikor hallottam a róla szóló evangéliumot.

Így lehetünk napjainkban is sokszor tanúi annak, hogy valaki, aki kezdetben teljesen süket Isten ígéjére, aki képtelen megváltozni még akkor is, ha szeretne, aki tehetetlen bármi jóra, amiről már tudja, hogy úgy kellene élnie, egyszer csak kezdi **hallani és érteni** Isten gondolatait. **Szíve vágya az lesz**, hogy Istennek **engedelmes élete** legyen, és láss csodát: **képes is Istennek engedelmeskedni**. Ami addig saját erejéből nem sikerült, az a Szentlélek újjáteremtő csodája folytán valóság lesz.

Volt egy fiatalember, akiért sokat küzdöttek az ifjúság hívő tagjai. Már az édesanyja is azt mondta: ne jöjjenek többet, ez már egy erkölcsi hullá, nem lesz ebből ember soha. Ez a hajdani fiatalember ma egy népes családban boldog édesapa. A felesége is boldog, hogy ő a férje, és sokaknak mutatja a szabadító Krisztushoz vezető utat. Ezzel a mai üzenettel azt akarja szívünkbe helyezni a mi Mindenható Urunk, hogy nincs megoldhatatlan probléma. Nincs kiúttalan helyzet. Legalább nekünk, akik azt állítjuk, hogy van valami közünk Istenhez, ezt *komolyan kellene* vennünk. Mert minden egyéb elképzelés Istenről bálványimádás. *Ha elgondoljuk, hogy Ő milyen lehet, mire lehet képes, és mire nem képes már Ő sem, akkor ez az elképzelés nem róla szól.* Neki tudniillik minden lehetséges. El egészen addig a határtalan-ságig, amiről ez a különös prófétai látomás beszélt most nekünk.

Éppen ezért ezekkel a sorokkal egy szót szeretnék a szívetekbe vésni. Azt a szót, ami ma nagyon sokakból hiányzik. Ami előfordul alapigénkben is, de nem úgy, ahogy a szívünkben kell, hogy éljen. Ez a szó: **reménység**. *Itt azt olvastuk, hogy a fogságba vittek ezt mondogatták maguknak és Ezékielnek: elszáradtak a csontjaink, elveszett a reménységünk, kivágattunk, végünk van!* Így gondolkozunk sokszor mi is. Különösen, amikor újra és újra át kell élnünk a magunk tehetetlenségét, amikor szeretnénk segíteni valakinek, de úgy összekuszálta az életét, úgy elrontott mindent, úgy össze-jött minden rossz, hogy azt sem tudjuk, hol nyúljunk hozzá. *Tehetetlenek vagyunk*, nem tudunk segíteni. Ez a reménytelenség lesz úrrá sokszor az emberen, amikor az, akit már kihozott Isten valami nyomorúságból, újra visszaesik és vergődik.

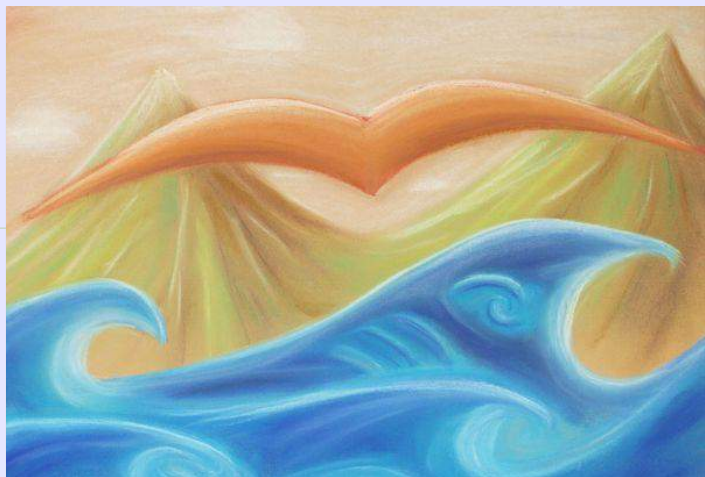
Száraz csontok mindenfelé, úgy ahogy abban a völgyben, amit Ezékiel látott. Hisszük-e legalább mi, hogy Isten ma is ugyanaz, aki az Ő népét onnan Babilonból visszavitte az ősi földre. Aki ennek az ígéretnek, aminek a dokumentumát itt olvastuk, minden betűjét pontosan teljesítette. Aki pünkösdkor hatalmasan kiárasztotta a Lelkét. Ez a hatalmas Isten ma is él és uralkodik. Ő tartja kezében a világ kormányát.

Az Ő ígéjével ma is lelki halottakat tud életre támasztani. Megnyomorodott életeket tud újjáteremteni. A lelki sötétségből ma is hív el embereket, akik azután a világosság fáklyavivői lesznek, és akiket sokféle alkalmatlanságuk ellenére is hatalmasan használ. Ez az Isten akár egy egész népnek is, akár a mi kicsi, megnyomorított népünknek is tud adni lelki ébredést, és minket, mindnyájunkat is át tud formálni úgy, hogy végre Isten dicsőségére tudunk majd élni, és azzal töltjük el a testben hátralevő időt, amire azt Isten adta nekünk.

Ennek a csodálatos ígének ez a kérdése hozzánk: **hisszük-e ezt. Vagy ha nem hisszük, van-e bátorságunk beismerni, hogy nem hisszük?** Legalább ott van-e a vágy a szívünkben, hogy mivel ezt mégis maga Isten mondja az Ő ígéjében, hinni szeretnénk. Meg akarjuk ismerni ezt a hatalmas Istent. Ezt a mindenható, teremtő Istent, aki ma is ugyanaz, aki volt akkor, amikor ezek az események történtek, amiről itt most olvastunk.

Mert ha így fogjuk Őt megismerni és elismerni, és így fogunk benne hinni, akkor lesz a szívünkben reménység. **Olyan reménység, ami minden körülmények között tartást fog adni nekünk.** Ami nemcsak a körülményekre néz, és ezért nem a körülmények alakulásától függ, ami olyan belső stabilitást, állóképességet ad a hatalmas Istenben igazán hívő embernek, hogy belekapaszkodhatnak mások is.

És ebben a világban, amelyikben egymás után rántják ki emberek lába alól a talajt, és egymás után zuhannak el szemünk láttára addig erősnek hitt emberek is, nagy szükség van olyanokra, akik nem fognak elzuhanni. Akik állják az ütéseket, akiknek van lelki állóképességük. Akikben az Isten Szentlelke lakozik. És akiknek éppen ezért biztos reménységük van.

Ennek az igének a legnagyobb pünkösdi ígérete ez: „Így szól az Úr, az én Lelkemet adom belétek.” Isten önmagából ad a benne hívőknek és ez teszi a hívőt képessé arra, hogy rezonáljon Istenre, hogy értsük az Ő gondolatait, hogy akarjuk az Ő akaratát, hogy képesek legyünk azt teljesíteni.

De akiben Isten Lelke lakik, azt Isten teszi képessé arra, hogy engedelmeskedjék Isten akaratának. És ez a hívőnek a legnagyobb öröme mindig. Ez tesz minket fogékonyakká mindarra, ami Istentől származik. Ez tanít meg igazán bízni benne, és ez ad erőt a szavainknak is, hogy úgy tudjunk róla bizonyosságot tenni mi is, mint Péter,

és mind azok, akik a Lélek által szólnak, a Szentlélek mai munkájáról.

Hogy élhette át ezt mindenki? Úgy, hogy hallgatni kezdték Isten igéjét. Más útja nincs. Aki nem hallgatja az igehirdetést, nem fogja kapni a Lélek ajándékát. Nem kerül Isten-közelbe, nem fog megváltozni az élete. **A hit hallásból van — ezt mondja a Biblia —, mégpedig az Isten igéjének hallásából.** Akinek nem kell a Szentírás és soha nincs ideje annak a hiteles magyarázatát hallgatni, az nem szolgálhatja ki magát Isten átalakító erejének. Aki bebújik a szobájába, vagy jól felöltözik tetőtől talpig, az nem fog leburnulni a napon soha. Ez ilyen egyszerű.

Mi a helyzet a tolerancia és ökumené terén?

Budapest – A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) Theologiai Szemle-szerkesztőbizottsága tudományos ülést tartott a tordai országgyűlés 450. évfordulója kapcsán. A konferencia fókuszában a felekezetek közötti párbeszéd és az abból következő ökumenikus nyitottság állt.

A tordai országgyűlés mind Magyarország, mind az ökumenikus mozgalom kialakulásában meghatározó (szerepet — szerk.) töltött be – fogalmazódott meg az ökumenikus mozgalom kimagasló eseményeit bemutató tanácskozáson. A jelenlévőket **Kádár Zsolt**, a Theológiai Szemle szerkesztőbizottsági elnöke köszöntötte, aki beszédében kiemelte: „Valóban közelednünk kell nem csak Istenhez, hanem egymáshoz is, hogy Isten az Ő áldásával közeledhessen és közeledjen hozzánk”.

A tordai országgyűlés

A *tordai egyezmény háttere* címmel **Gudor Botond** tartott előadást. Az egyháztörténész, református esperes elmondta, hogy az 1568 januárjában üléselő tordai országgyűlés vallási toleranciát megfogalmazó határozata egyedülálló Európában. Gudor Botond a tolerancia fogalmának korszakokénti és felekezetenkénti nézőpontján keresztül bemutatta, hogy egyes történeti időkben miként értelmezték eleink a tolerancia fogalmát. Az egyháztörténész kitért a tordai országgyűlést megelőző időszak történelmi viharaira is, vázolja azt a folyamatot, mely – többek között a felekezeti különbözőségek miatt kialakult társadalmi feszültségek által – a tolerancia megfogalmazásához és politikai érvényesítéséhez vezetett. Az előadó a tordai döntés háttéréről kiemelte, hogy „mindez a haza érdekében tett meg egyezés volt. A sokszínű társadalmi viták a külső és belső vallási szabadság garanciája érdekében születtek.” A tordai országgyűlési határozat hatásáról Gudor Botond elmondta, hogy az később a két erdélyi alkotmányba is bekerült.

„A protestantizmus megerősödése éppen ehhez a döntéshez és törvényhez kapcsolódik” – fogalmazott **Mészáros Kálmán**. A Baptista Teológiai Akadémia docense a tordai országgyűlés hatásáról tartott előadásában nemcsak a 16. századi Magyarországról beszélt, hanem a rendelkezést összehasonlította az 1555-ben kötött augsburgi vallásbékével is. Így megláthattuk, hogy a tordai rendelkezés jelentősen több jogot és szabadságot adott, többek között a településekre bízta a felekezeti hovatartozás eldöntését. A baptista egyháztörténész Dávid Ferenc meghatározó szellemiségére és egyháztörténetileg egészében még feldolgozásra váró életútjáról is beszélt. A kezdetben katolikus pap a lutheri reformációhoz csatlakozott, evangélikus püspök lett, majd később a kálvini tanokat kezdte követni, így református püspök lett. Dávid Ferenc a gyermekkeresztséget bírálta, kötetet is jelentetett meg ebben a tárgyban. János Zsigmond erdélyi fejedelem udvari prédikátoraként az unitárius nézeteket vallotta, megalapította az Erdélyi Unitárius Egyházat, melynek első püspöke lett.

Ökumené Magyarországon

Az intézményes ökumené magyarországi történetéről **D. Szevik Imre** tartott beszámolót. A nyugalmazott evangélikus püspök, a MEÖT volt elnöke öt pontba szedte előadását. „A Kálvin téri református templomban 1943. június 26-án ünnepi istentisztelet keretében alakult meg az ökumenikus tanács egyetemes egyháztanács magyarországi bizottsága. A református egyházat Ravasz László püspök, az evangélikus egyházat Radvánszky Albert egyetemes felügyelő képviselte. Titkárrá Wolf Lajost (ké-

sőbb Ordass Lajos) és Pap Lászlót választották” – mondta D. Szabik Imre. Az 1949-1956 közötti időszakról a nyugalmazott püspök kifejtette, hogy „az 1948-ban történt hatalomátvétel a kommunista diktatúra kezdetét jelentette, amely az egyházak, társadalmi szervezetek és nem állami intézmények helyzetét alapvetően megváltoztatta.” Az Állami Egyházügyi Hivatal (ÁEH) felügyelete alá vette az egyházakat, a felekezetek tagjai csak az ÁEH engedélyével utazhattak külföldre. Az 1957-1967 közötti

időszakról a MEÖT korábbi elnöke elmondta, hogy a hazai ökumené ebben az időben bővült, újraindult a *Theológiai Szemle*, tartottak egyetemes imaheteket, valamint számos, felekezeteket összefogó segély- és kölcsönakció valósult meg. Az 1968-1988 közötti időszakról a nyugalmazott püspök a diák-megmozdulások politikára gyakorolt hatását említve kiemelte, hogy az az egyházra is kihatott: „a fellazult politikai környezetben nagyobb mozgástér nyílt az egyházak szolgálatára”. Magyarországon új protestáns bibliafordítás jelent meg, valamint új énekeskönyvet is kiadtak, de számos, társadalmi kérdéssel foglalkozó etikai és teológiai konferencia is megvalósult. A rendszerváltás évéről és az azt követő időszakról a nyugalmazott evangélikus püspök többek között az ÁEH megszűnését, az ökumenikus tanács bővülését, az egyházak kártalanítását emelte ki.

„A reformáció az ökumenicitást és a katolicitást szolgálja” – fogalmazott **Bóna Zoltán**. A református lelkipásztor elmondta, hogy mindez azért lehetséges, mert a reformáció „az egyetemes felé próbál visszatérni”. A *Theológiai Szemle* főszerkesztője hangsúlyozta, hogy az ökumenikus törekvések szociális kérdések mögé álló civil mozgalomként indultak. Ebből kifolyólag a mai ökumenikus és felekezeti törekvéseket figyelembe véve Bóna Zoltán problémásnak nevezte, hogy míg segélyszervezetek, oktatási intézmények, különböző civil szervezetek egy-egy felekezetet képviselnek, addig a diákok, szülők, tanári karok, szociálisan rászorulóknak ökumenikus közösséget alkotnak. A református lelkipásztor nagyobb összefogásra, az intézményekben megjelenő, ökumenére nyitottabb szemléletre buzdította a jelenlévőket.

Az egységtörekvés útján

1948-ban Amszterdamban tartotta első nagygyűlését az Egyházak Világtanácsa (EVT). Az Ökumenikus Világtanácsként is nevezett szervezetet a II. világháborút meghatározó tolerancia hiánya hívta életre. Az EVT titkárságának genfi irodája először nem az intézményesítést tűzte ki célul, hanem ökumenikus intézetet hozott létre, hogy az ökumené gondolatában párbeszédet kezde-

ményezhessen – mondta el *Az egységkeresés globális megjelenése* című előadásában **Gonda László**. A Debreceni Református Hittudományi Egyetem docense az EVT kezdeti önmeghatározásáról kifejtette, hogy az „túllép a különböző vallási közösségek toleráns egymás mellett élésének igényén, és megfogalmazza azt, hogy célja nem csupán a megbékélt különbözőségek egysége, hanem a látható egységnek a megvalósítása.” Gonda László kitért az EVT 2011-es gyűlésére is, ahol a tagesházak *Tanúságot tenni Krisztusról egy sokszínű világban* címmel fogalmaztak meg egy meghatározó dokumentumot.

Khaled A. László a megosztottság és tolerancia kérdésében Jézus főpapi imádságára hívta fel a figyelmet. Ott a Messiás a tanítványi különbözőségek helyett az egységről beszélt. A metodista szuperintendens a kereszténység megosztottsága és a toleranciátörekvések kapcsán az egyháztörténet különböző időszakait felelevenítve mutatta be, hogy mikor miként voltak toleránsak vagy ki-mondottan elfordulók előde-

ink a más nézeteket vallókkal szemben. „Az egységtörekvés és a tolerancia nagyon erősen kapcsolódik a konfliktuskezeléshez” – fogalmazott a szuperintendens, aki rámutatott, hogy a 16. századi toleranciakísérletek a súlyos vallásháborúk eredményeként születtek. Khaled A. László előadásában kitért a metodista egységtörekvés állomásaira is. Megemlíttette az Aliansz Magyar Evangéliumi Szövetség munkásságát is, amely 1846-ban Londonban alakult meg. Khaled A. László az amszterdami nagygyűlés eseményei közül kiemelte Karl Barth *A világ zűrzavara és Isten üdvterve* című meghatározó előadását, melyben a teológus többek között a felelős egyházzól, a laikusok és a nők szolgálatáról beszélt.

„Az egyház intézmény volta már az evangéliumban csírájában megjelenik, amikor Jézus a tizenkét apostolt kiválasztja mint egy új közösség alapjait, és erre épül az első századok hierarchikus rendszere, a püspök-pap-diakónus rendje” – fogalmazott *A globális és nemzeti ökumenikus szervezetek katolikus szemmel* címmel **Kránitz Mihály**. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának dékánja az egységkeresést hangsúlyozva elmondta, hogy növendékeiknek ökumenikus órát is tartanak,

így törekednek arra, hogy minél alaposabban bemutassák a felekezeteket a következő papgeneráció számára. Kránitz Mihály a szervezeti egységek változásaira is kitért, hangsúlyozva, hogy a 20. század valamennyi felekezetében az intézményi oldal erősödése mutatható ki, „ami egyúttal a párbeszéd lehetőségét is biztosítja az egység érdekében”. Kránitz Mihály örömmel számolt be az ökumenikus tö-

rekvésekben meghatározó változást hozó II. vatikáni zsinatról, valamint kitért a római katolikus egyház ökumenikus direktóriumára is.

Nacsinák Gergely az ortodox egyházak sajátos helyzetét vizsgálta. A Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Orthodox Exarchátusának papja elmondta, hogy a görög nyelvű teológiai képzésben az ökumené kérdésével jelenleg csak a teológiai képzés legfelsőbb szintjén foglalkoznak. „Ennek az oka, hogy az az akadémiai teológia, amely a párbeszédet tudja képviselni, az 1940-50-es évektől van jelen” – fogalmazott Nacsinák Gergely. „Az ortodox egyházak feladata az ökumené felé először az, hogy a megbékélt különbözőségek egységének az elfogadása egy szélesebb teológiai szinten is megtörténjen” – mondta az ortodox pap.

A Tolerancia és ökumené című konferencia előadásai a Theologiai Szemle 2018/3-as számában lesznek olvashatók.

Szöveg és fotó: Galambos Ádám

ÖKUMENIKUS LELKÉSZI MISSZIÓI KONFERENCIA

Időpontja: 2018. június 25-29. (hétfő vacsorától péntek ebédig).

Helye: Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ (8253 Révfülöp, Füredi u. 1. Tel.: 87/464-107; e-mail: revfulop@lutheran.hu)

**„Tegyetek tanítvánnyá minden népet” (Máté 28,19a.)
Az evangélizáció gyakorlata**

A jelentkezők elhelyezése 1-4 ágyas szobákban lesz a konferencia-központban. Ha az elhelyezéssel kapcsolatosan külön kérés van, pl. együtt szeretné az elhelyezést valakivel/valakikkel, kérjük, jelezze a megadott rovatban, hogy a szállásbeosztásnál – bizonyos korlátokon belül – kérését figyelembe vehessük. A helyszínen már nehézkes a változtatás. A jelentkezéseket érkezési sorrendben fogadjuk el.

A részvételi hozzájárulás összege a teljes konferenciai időre, amely szállást és napi háromszori étkezést foglal magában, változatlanul **14.000,- Ft/fő**, függetlenül attól, hogy elhelyezése hány ágyas szobában történik. Jelentkezéseket csak a konferencia teljes időtartamára és a beérkezés sorrendjében van módunkban elfogadni.

Jelentkezési határidő: 2018. június 8., péntek

A jelentkezési lapokat a **MEÖT „Ökumenikus Missziói Konferencia” 1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3.** címre kérjük visszaküldeni, vagy e-mailben az **oikumene@meot.hu** címre, esetleg a 06-1-371-2691-es fax számra. Amennyiben faxot küld, és egy napon belül nem kap választ, mindenképpen érdeklődjön az előbb megadott telefonszámon.

A jelentkezés elfogadásáról visszajelzést küldünk, ugyanakkor mellékeljük majd a befizetési csekket is, amely a teljes konferencia költségére vonatkozik. **A konferencia helyszínén nem tudnak befizetéseket fogadni.** Gyakorlati kérdésekben felvilágosítást az **oikumene@meot.hu** címen, valamint a 371-26-90-es telefonon lehet kérni munkanapokon 9-16 óra között, pénteken 9-től 14 óráig. A konferencia programjáról a honlapon is talál információkat a **www.meot.hu/Misszio** fül alatt.

A tartalmi kérdéseket Nemeshegyi Zoltán várja a 06-20/886-0205-ös telefonszámon.

PROGRAM

Hétfő

- 16. 00-tól érkezés, szoba elfoglalása
- 18. 00 Vacsora
- 19. 00 Igehirdetés – Szeverényi János, a MEE országos missziói lelkésze

Kedd

- 8. 00 Imaközösség – Szeverényi János, a MEE országos missziói lelkésze
- 8. 30 Reggeli
- 9. 15 Igetanulmány – Dr. Fischl Vilmos, ev. lelkipásztor, MEÖT főtitkár (2Kor 5,14.)
- 10. 00 Szünet
- 10. 30 Előadás: Az egyéni evangélizáció – Révész Árpád baptista lelkipásztor
- 11. 15 Szünet
- 11. 30 Korreferátum – Pintér Imre MPE alelnöke
- 11. 45 Fórum
- 12. 30 Ebéd
- 17. 00 Csoportfoglalkozások
- 18. 00 Vacsora
- 19. 00 Igehirdetés – Szeverényi János, a MEE országos missziói lelkésze

Szerda

- 8. 00 Imaközösség – Pintér Imre pünkösdi lelkipásztor, az MPE alelnöke
- 8. 30 Reggeli
- 9. 15 Igetanulmány – Dr. Khaled A. László, metodista szuperintendens (Lk 7,36-50.)
- 10. 00 Szünet
- 10. 30 Előadás: Nem-lelkészi evangélizáció – Dr. Garádi Péter, az Evangélikus Belmissziói Baráti Egyesület elnöke
- 11. 15 Szünet
- 11. 30 Korreferátum
- 11. 45 Fórum
- 12. 30 Ebéd
- 17. 00 Csoportfoglalkozások
- 18. 00 Vacsora
- 19. 00 Igehirdetés – Szeverényi János, a MEE missziói lelkésze

Csütörtök

- 8. 00 Imaközösség – Gyurkó József metodista lelkipásztor
- 8. 30 Reggeli
- 9. 15 Igetanulmány – Pataky Albert lelkipásztor, az MPE elnöke (ApCsel 16,11-15.)
- 10. 00 Szünet
- 10. 30 Előadás: Az evangélizáció, mint integráció – Hajdú Zoltán Levente, szőládi református lelkipásztor
- 11. 15 Szünet
- 11. 30 Korreferátum
- 11. 45 Fórum
- 12. 30 Ebéd
- 17. 00 Csoportfoglalkozások
- 18. 00 Vacsora
- 19. 00 Igehirdetés – Szeverényi János, a MEE missziói lelkésze

Péntek

- 8. 00 Imaközösség - Nemeshegyi Zoltán baptista lp. a BTA docense
- 8. 30 Reggeli
- 9. 15 Igetanulmány – Papp János lelkipásztor, az MBE elnöke (ApCsel 2,14-36.)
- 10. 00 Szünet
- 10. 30 Úrvacsorai istentisztelet – Gyurkó József metodista lelkipásztor
- 12. 00 Ebéd – Elutazás

Csoportvezetők: Szeverényi János, Prókai Árpád, Pintér Imre, Gyurkó József, Nemeshegyi Z.

ÖKUMENIKUS LELKÉSZI MISSZIÓI KONFERENCIA
Révfülöp, 2018. június 25-29. között

Jelentkezési lap:

Név/nevek	
Felekezet	
Lakcím (irányítószámmal)	
E-mail	
Telefon (körzetszámmal)	
Születési hely, idő (IFA bevallás miatt)	
Szálláshely (Kivel lakna együtt?)	
Megjegyzés (ételallergia, szállással kapcsolatos egyéb igények)	

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői